

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 690/2022-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Adamom Puškárom, Karpatská 5, Bratislava, proti postupu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III v konaní vedenom pod ČVS: ORP-256/2-VYS-B3-2019 a postupu Okresnej prokuratúry Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 334/18/1103 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu elektronickou formou 7. septembra 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III (ďalej len „okresné riaditeľstvo“) v konaní vedenom pod ČVS: ORP-256/2-VYS-B3-2019 (ďalej aj „napadnuté konanie okresného riaditeľstva“) a postupom Okresnej prokuratúry Bratislava III (ďalej len „okresná prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 334/18/1103 (konanie okresného riaditeľstva a okresnej prokuratúry spoločne aj „napadnuté konanie“). Súčasne navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému riaditeľstvu a okresnej prokuratúre konať bez zbytočných prietáhov, priznal mu primerané finančné zadosťučinenie v celkovej sume 10 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uviedol, že uznesením povereného príslušníka Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, oddelenia železničnej polície (ďalej len „krajské riaditeľstvo“) z 5. decembra 2018 mu bolo vznesené obvinenie pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona a okresná prokuratúra uznesením č. k. 1 Pv 334/18/1103-15 z 24. júna 2019 zamietla jeho sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia. Medzitým riaditeľ krajského riaditeľstva vydal 15. marca 2019 oznámenie o odstúpení spisového materiálu na okresné

riaditeľstvo. Po uskutočnení vyšetrovacích úkonov sa 7. apríla 2022 uskutočnilo záverečné preštudovanie vyšetrovacieho spisu s tým, že vyšetrovatelka okresného riaditeľstva postúpila vyšetrovací spis spolu s návrhom na podanie obžaloby okresnej prokuratúre, ktorá upovedomením z 12. mája 2022 vrátila trestnú vec sťažovateľa vyšetrovateľovi na doplnenie dokazovania, a to z dôvodu procesného pochybenia. Vyšetrovatelka okresného riaditeľstva uznesením z 27. mája 2022 vznesla sťažovateľovi obvinenie pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, proti ktorému podal sťažovateľ 8. júna 2022 sťažnosť, ktorú okresná prokuratúra uznesením z 25. júla 2022 zamietla. Na podklade uvedeného sťažovateľ uviedol, že v napadnutom konaní sú naplánované ďalšie vyšetrovacie úkony, a to aj napriek takmer štyri roky trvajúcemu prípravnému konaniu (ku dňu podania ústavnej sťažnosti, pozn.), v rámci ktorého nebol vyprodukovaný žiadny priamy dôkaz preukazujúci jeho vinu, a preto vyjadril presvedčenie, že nečinnosť označených orgánov verejnej moci má za následok porušenie jeho namietaných práv.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

4. Ústavný súd konštatuje, že medzi obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote (ako súčasť práva na spravodlivé súdne konanie) podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru niet zásadnejších rozdielov (napr. II. ÚS 55/98, IV. ÚS 105/07, I. ÚS 280/08, II. ÚS 186/2010), a preto aj vzhľadom na fakt, že ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti rešpektuje a vychádza z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva k právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, možno namietané porušenie označených práv sťažovateľa posudzovať spoločne.

II.1. K namietanému porušeniu práv sťažovateľa postupom okresného riaditeľstva:

5. Podľa čl. 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

6. Podľa § 210 Trestného poriadku obvinený, poškodený a zúčastnená osoba majú právo kedykoľvek v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania žiadať prokurátora, aby bol preskúmaný postup policajta, najmä aby boli odstránené prieťahy alebo iné nedostatky vo vyšetrovaní alebo skrátenom vyšetrovaní. Policajt musí žiadosť prokurátorovi bez meškania predložiť. Prokurátor je povinný žiadosť preskúmať a o výsledku žiadateľa upovedomiť.

7. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že žiadosť na preskúmanie postupu policajta podľa § 210 Trestného poriadku možno v zmysle § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde považovať za účinný právny prostriedok, ktorý zákon sťažovateľom na ochranu ich základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorého použitie sú sťažovatelia oprávnení podľa osobitného predpisu – Trestného

poriadku (I. ÚS 27/2022, I. ÚS 438/2022). *Ipso facto*, s prihliadnutím na zásadu subsidiarity konania pred ústavným súdom je nutné akcentovať, že proti priet'ahom v predsúdnom trestnom konaní je potrebné sa primárne brániť osobitnými prostriedkami určenými zákonom na tento účel – predovšetkým žiadosťou o preskúmanie postupu policajta prokurátorom podľa § 210 Trestného poriadku. To platí bez ohľadu na dozor prokurátora nad zachovávaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní podľa § 230 Trestného poriadku, keďže ide o inak účelovo zameraný inštitút (čo vyplýva aj z výslovného znenia § 210 Trestného poriadku), pričom táto okolnosť má aj odškodňovacie konzekvencie v zmysle § 9 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (m. m. IV. ÚS 348/2020).

8. Ústavný súd po preskúmaní ústavnej sťažnosti konštatuje, že sťažovateľ v rámci nej netvrdil, o to menej preukázal vyčerpanie právneho prostriedku podľa § 210 Trestného poriadku a zároveň ani nepreukazoval, že by tak neurobil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 132 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

9. Vzhľadom na to, že sťažovateľ nevyužil právny prostriedok ochrany svojich práv, ktorý mu osobitný predpis (Trestný poriadok) účinne poskytuje a na ktorého použitie je oprávnený, bolo potrebné jeho ústavnú sťažnosť (v časti napadnutého konania okresného riaditeľstva, pozn.) pri jej predbežnom prerokovaní odmietnuť ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 55 ods. d) zákona o ústavnom súde.

II.2. K namietanému porušeniu práv sťažovateľa postupom okresnej prokuratúry:

10. Pojem „zbytočné priet'ahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len so zreteľom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého orgánu verejnej moci nemusí vyznačovať takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 280/2020).

11. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že popri uvedení petitu je ďalšou povinnosťou sťažovateľa, aby svoju ústavnú sťažnosť náležite odôvodnil, t. j. aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu. Nedostatok odôvodnenia sťažnosti vyvoláva významné procesné dôsledky (m. m. IV. ÚS 359/08, IV. ÚS 198/2012, IV. ÚS 54/2014, II. ÚS 594/2016).

12. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti len vo všeobecnosti uvádza, že okresná prokuratúra opakovane zamietla jeho sťažnosti proti uzneseniam o vznesení obvinenia a z dôvodu procesného pochybenia vrátila jeho trestnú vec vyšetrovateľovi na doplnenie dokazovania (bod 2 tohto uznesenia, pozn.). Argumentácia predstavená sťažovateľom je tak vo vzťahu k rozporovanému postupu okresnej prokuratúry založená na abstraktných tvrdeniach bez uvedenia konkrétnych skutočností umožňujúcich reálne posúdenie ich negatívneho materiálneho dopadu na jeho osobu a základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov.

13. Ústavný súd v prípade sťažovateľa nepristúpil k výzve na odstránenie zisteného nedostatku ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde, pretože zistený rozsah nedostatkov

zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z ústavnej sťažnosti sťažovateľa, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Z publikovanej judikatúry jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom ustanovených náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010, I. ÚS 280/2020). Ústavný súd zároveň akcentuje, že sťažovateľ je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom a prípadná výzva na odstránenie nedostatku spočívajúceho v absencii náležitého odôvodnenia ústavnej sťažnosti by *de facto* znamenala suplovanie úkonov právnej služby, čo nie je žiadnym spôsobom akceptovateľné (m. m. II. ÚS 117/05, IV. ÚS 267/08, IV. ÚS 213/2010, II. ÚS 660/2016).

14. V konklúzii uvedeného a v spojení s § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd konštatuje, že ústavná sťažnosť sťažovateľa nie je v časti rozporujúcej postup okresnej prokuratúry dostatočne odôvodnená, čo je dôvodom na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom.

15. Z dôvodu odmietnutia ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa nezaoberal, keďže rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia označených práv.

16. Nad rámec uvedeného ústavný súd rezultuje, že k ústavnej sťažnosti sťažovateľ, resp. jeho právny zástupca priložili plnomocenstvo na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom spolu s jeho osvedčovacou doložkou, ktorá však nebola autorizovaná kvalifikovaným elektronickým podpisom konvertujúcej osoby alebo kvalifikovanou elektronickou pečaťou konvertujúcej osoby, keďže výsledok overenia podpisu podpisovateľa (v prípade sťažovateľa konvertujúcej osoby notárky, pozn.) bol neplatný. S prihliadnutím na výsledok konania ústavný súd už z dôvodu procesnej ekonomie nepristúpil k odstraňovaniu predmetného nedostatku, keďže ani jeho prípadné odstránenie by nevedlo k inému rozhodnutiu o ústavnej sťažnosti sťažovateľa, než je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

17. V závere ústavný súd poznamenáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej [§ 55 písm. a) zákona o ústavnom súde], a preto nevyklučuje možnosť, aby sťažovateľ po uplatnení (vyčerpaní) sťažnosti podľa § 210 Trestného poriadku, resp. po splnení všetkých zákonných podmienok a s uvedením relevantnej skutkovej a právnej argumentácie, podal svoju ústavnú sťažnosť opakovane.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. decembra 2022

Miloš Maďar
predseda senátu